

Information.dk

Søg artikler

Abonnement | Dagens Avis | Log ind

Vi elsker børnehaver, men det har vi ingen grund til

'Jeg er ikke længere sikker på, at jeg kan anbefale de danske daginstitutioner,' siger en af Danmarks førende udviklingspsykologer, Dion Sommer. Forskningen peger på, at børn fungerer dårligere motorisk, sprogligt og socialt. Men forældre har brug for institutionerne og har svært ved at se i øjnene, at de skader deres børn

15. maj 2009

Udgivelsesdata

Svagt. -Jeg har set mange eksempler på børn, hvis behov er blevet overset. Børn, som burde stimuleres på en anden måde.

Til gengæld er der faktisk temmelig få eksempler på virkeligt gode pædagogiske interventioner,- siger børnepsykologen Ditte Winther Lindquist om sit feltarbejde i en række daginstitutioner. Arkiv

Foto: Kirsten Bille

Fakta

Fakta: En barndom i institutioner

Danmark har nordisk rekord i pasning udenfor hjemmet. 96,5 procent af alle børn mellem 3 - 5 år går i daginstitution, og de starter langt tidligere end i de nordiske lande. I Norge og Sverige går under halvdelen af børn mellem 1 og 2 år i vuggestue. I Danmark er det over 85 procent af børnene. I 1990 benyttede kun 60 procent af alle danske børn mellem 0-3 år offentlige pasningsordninger.

Et dansk barn er et institutionsbarn. Det bliver afleveret klokken otte, har et rum til sine gummistøvler og en kurv til sit skiftetøj, sover til middag klokken halv tolv, er på legepladsen bagefter og bliver hentet omkring klokken 16.

96,5 procent af alle danske tre-fem-årige børn går i børnehave. De fleste går i over 30 timer om ugen, og de fleste har gået der, siden de

Inland

Af Johanne Mygind

#børneinstitutioner #daginstitutioner
#opvækst #dion #märtha #mette
frederiksen #danmarks pædagogiske
universitetsskole #danmark #århus #norge

Så mange voksne bør der være pr. barn:

Ifølge The American Academy for Pediatrics bør en voksen maksimalt tage sig af tre børn under 2 år. De bør maksimalt tage sig af fire børn mellem 2 og 3 år og maksimalt tage sig af syv børn mellem 3 og 4 år. Overholdes disse normeringer ikke kan børnenes personligheds-udvikling tage skade. The American Academy for Pediatrics anbefaler også, at børnene hovedsageligt passes af uddannet personale.

Danmark har ingen nationale standarder for normeringer og pladsforhold i daginstitutionerne.

var omkring tre år. Dermed har de danske børn noget nær verdensrekord i institutionalisering og det er både borgere og politikere godt tilfredse med. Så tilfredse at daginstitutionerne ikke længere bare ses som et pasningstilbud, men også som en nødvendighed for læring og personlighedsudvikling, for slet ikke at tale om et redskab til bedre integration. I går fulgte Århus-borgmesteren Nikolai Wammen (S) op på partifællen Mette Frederiksens forslag fra om at tvinge indvandrerbørn i vuggestue og erklærede, at alle indvandrerbørn i Århus bør begynde i vuggestue af hensyn til deres sprogindlæring og kommende skolegang.

Men hverken forældrenes tilfredshed eller politikernes forhåbninger modsvarer af eksperternes vurdering. De er i den grad alarmerede over daginstitutioners betydning for de danske børns udvikling, socialt og mentalt, såvel som sprogligt og motorisk.

"Jeg kan ikke længere stå inde for de danske daginstitutioner," siger en af Danmarks førende udviklingspsykologer, Dion Sommer, som i starten af 1990'erne beskrev den danske barndom som en dobbeltsocialisering mellem institution og hjem. Dengang vurderede han, at modellen var uproblematisk. Det gør han ikke længere.

"Det har været en stor diskussion i den udviklingspsykologiske forskning om børn tog skade af at blive passet uden for hjemmet, og konklusionen har været relativ entydig: Det er ikke problematisk, så længe visse forhold er til stede, for så indgår daginstitutionen og hjemmet i et harmonisk samspil. Men forholdene er blevet så dårlige i de danske institutioner, at jeg ikke længere er sikker på, at de er gavnlige for børnene," siger Dion Sommer.

Også lektor og børnepsykolog Grethe Krag Müller fra Danmarks Pædagogiske Universitetsskole slår alarm efter at have udført et sammenlignende studie af daginstitutionerne i Danmark.

"Børnene overlades i alt for høj grad til sig selv i børnehaverne. Min vurdering er, at det kommer til at gå ud over deres koncentration, deres sproglige udvikling og deres evne til at indgå i sociale relationer. Det er dybt bekymrende."

Sygdom og dårligt sprog

Der er også andre forskere, som synes, at det er værd at diskutere, hvad daginstitutionen betyder for børnenes trivsel.

Speciallæge i socialmedicin Anne Nielsen har studeret sygeligheden blandt små børn og konstaterer, at den er dobbelt så stor blandt børn, som går i vuggestue.

Dine venner på Facebook

- Stian Jahnsen anbefaler Vi elsker børnehaver, men det har vi ingen grund til. for 5 minutter siden
- Einar Nyaas anbefaler Politisk flertal frygter sindelagskontrol i EU. for 21 timer siden
- Bjørg Brennan anbefaler Et Danmark med slaver og herrefolk? for omkring 2 uger siden
- Tore Svendsen anbefaler Tre smukke mænd er udvist af Saudi-Arabien. for cirka en måned siden

Facebook – socialt tilføjelsesprogram

"Næsten 40 pct. af mødrene til vuggestuebørn mellem 1-2 år rapporterede, at barnet havde været sygt inden for de sidste 14 dage. Det er jo en meget høj sygdomsfrekvens, og det kan både hæmme barnets mentale og fysiske udvikling. Gentagne mellemørebetændelser går ud over barnets sprog, og jeg har også en formodning om, at man vil kunne se den meget sygdom slå igennem på børnenes vækstkurver," siger Anne Nielsen, som ikke mener, at man kan komme sygdommene til livs gennem bedre hygiejne, men måske med mere plads og færre børn i vuggestuerne. I øjeblikket har børnehaverne i gennemsnit to kvadratmeter pr. barn. Også bevægelseskonsulent og underviser ved UC Lillebælt, Anne Brodersen, har betænkeligheder. Hun har netop afsluttet et stort forskningsprojekt om børns motoriske færdigheder og har forbløffet måtte konstatere, at børnene bliver dårligere motorisk fungerende fra de er 19 måneder til de er tre år.

"De burde jo ellers blive bedre, når de blev ældre. Men det er et tegn på, at børnene ikke bevæger sig nok i daginstitutionerne. De har ikke plads nok og ikke mulighed for at løbe rundt på egen hånd. Hvis børnene skal udvikle aldersvarende motorik, kræver det målrettet indsats fra både pædagoger og forældre."

Og bedre ser det heller ikke ud med sprog-indlæringen, hvis man spørger lingvistikeren Martha Sif Karrebæk, som har skrevet ph.d om børn med anden etnisk baggrund og deres sprogindlæring i børnehaven.

"Jeg har ikke set på den individuelle sprogudveksling mellem pædagogerne og børnene, for den finder kun sted i et meget lille omfang. I børnehaven lærer børnene sprog af hinanden. Netop derfor skal man heller ikke tro, at tosprogede børn lærer dansk af at komme i børnehaven. Det gør de selvfølgelig, men det er et børnedansk, og det er ikke nødvendigvis det samme, som de skal bruge i skolen."

Og børnepsykologen Ditte Winther Lind-quist, som har været på feltarbejde i en række danske daginstitutioner, må konstatere, at forholdene går ud over de svageste børn.

"Jeg har set mange eksempler på børn, hvis behov er blevet overset. Børn, som burde stimuleres på en anden måde. Til gengæld er der faktisk temmelig få eksempler på virkeligt gode pædagogiske interventioner i mit materiale. Pædagogisk arbejde kræver viden, kompetencer og en ro, som der ikke er nok af i institutionerne i dag."

Personlighedsudviklingen

Udviklingspsykologen Dion Sommer bygger sin bekymring på en stor undersøgelse foretaget af den amerikanske sammenslutning af børnelæger. Den fastsatte allerede i 1988 en række nationale standarder for normeringer i de amerikanske daginstitutioner.

"Det er bestemt ikke alle danske kommuner, som overholder de normeringer, og det kan give udafreagerende børn, som har svært ved at styre deres impulsivitet. Jeg har spekuleret meget på, om folkeskolelærernes beskrivelser af, at de har sværere ved at trænge igennem til eleverne, skyldes de dårlige daginstitutioner. I den diskussion bliver det altid gjort til forældrenes skyld, men når børn tilbringer så lang tid i daginstitutioner, foregår børnenes udvikling jo i et samspil mellem den offentlige opdragelse og den private," siger Dion Sommer.

Samme tanke har lektor og børnepSYkolog Grethe Kragh-Müller fået efter, at hun i sit sidste videnskabelige arbejde har sammenlignet tre forskellige daginstitutioner. De er forskellige, meget endda, og den forskel gør hende bekymret. Så bekymret, at hun i den sidste tid har påtaget sig ansvaret for at finde en god vuggestue til sine egne børnebørn, for hun har ikke tillid til den gennemsnitlige daginstitution.

"Børn har brug for et tæt samspil med vigtige voksne, hvis de skal kunne indgå i sociale relationer, men det er der simpelthen ikke mulighed for i dagsinstitutioner. I en af de institutioner, som jeg undersøgte, lød det ofte: 'I dag har børnene passet sig selv ude på legepladsen igen', fordi der var sygdommeldinger og ingen vikarer, og så havde pædagogerne ikke mulighed for at gå i gang med de planlagte aktiviteter," siger Grethe Kragh-Müller, som er kritisk over for den stigende tendens til at lave store institutioner for at opnå stordriftsfordele.

"Det er muligt, at det er godt for administrationen og vikarbudgettet, men det er dårligt for kontakten til børnene. Relationerne bliver for upersonlige, og det betyder, at der ikke bliver plads til det enkelte barn."

Ingen diskussion

Det undrer antropologen Eva Gulløv, som har forsket i det danske børnehaveliv, at danskerne tilsyneladende har tabt interessen for diskussionen om daginstitutionernes betydning.

"Jo flere børn, som går i institution, jo mindre diskuterer vi konsekvensen af den tidligere institutionalisering. Det gør man i andre lande. I Norge diskuterer man for eksempel højlydt, om det lille barn har brug for stabil fast opmærksomhed. Om børnene får den nødvendige nærhed i daginstitutionen, og hvad det egentlig betyder for barnets udvikling at være i institution. Hele den diskussion har man opgivet i Danmark," siger hun.

I Norge har langt flere kvinder da også fravalgt fuldtidsarbejdet og holder længere barselsorlov, men Dion Sommer er ikke sikker på, at løsningen er den hjemmegående mor.

"Vi har jo også lavet andre undersøgelser af børns trivsel, og de viser tydeligt, at den er meget afhængig af moderens humør. Hvis man går hjemme for barnets skyld, men hellere vil videre med karrieren, så vil det uundgåeligt smitte af på barnet."

Og de fleste danske kvinder vil have et arbejdsliv, de vil have deres børn i daginstitutioner, og de er glade for det tilbud, som de får. Brugertilfredsheden i de danske daginstitutioner er generelt høj, men børnepSYkologen Ditte Winther Lindquist mener ikke nødvendigvis, at det afspejler kvaliteten.

"De fleste forældre har jo et stort ønske om, at de gør det bedste og det rigtige for deres børn, og netop derfor er de kun kritiske til en vis grad. Hvem kan forsvare at lade sit barn tilbringe otte timer et sted, som, man synes, er dårligt? Så lader man tvivlen komme institutionen til gode, og det er jo også meget svært for forældrene at finde ud af, hvad der foregår," siger hun og konkluderer:

"Debatten om daginstitutioner har altid været ekstremt ideologisk båret og syltet ind i diskussionen om kvindernes rolle i samfundet. Den har aldrig handlet om, hvad der var det bedste for barnet. I dag er vi endeligt enige om, at kvinderne hører til på

arbejdsmarkedet og derfor er diskussionen om, hvad vi byder børnene i de offentlige institutioner, så blevet politisk irrelevant."

Synes godt om

8.557 personer synes godt om dette. Vær den første blandt dine venner.

Tweet

Prøv information gratis i 4 uger - helt uforpligtende. Du får både adgang til hele information.dk, den trykte avis og e-avisen. **Bestil her »**

Anbefalinger

 Ralph Sylvestersen

 randi christiansen

 Jens Falkesgaard

 lars jørgensen

Anbefal artikel

Seneste kommentarer

Følg kommentartråd

Chris Henriksen

14. maj, 2009 - 23:38 #

Guderne må vide, hvorfor folk anskaffer sig børn, som de ikke gider passe. Måske fordi de små mennesker bare udfylder et behov, udgør et symbol på succes? I stedet for at blive holdt af for sin egen skyld.

Jeg takker min skaber for at være født i en tid, hvor mødre gik hjemme (i hvert fald noget af dagen) og man ikke bare blev tvangsanbragt. Det er synd for nutidens børn at de bliver forkvaklede, ja syge, af det institutionelle Danmark. Giv børnene friheden tilbage.

Anbefal kommentar

Peter Hansen

15. maj, 2009 - 00:07 #

Jeg er sjældent enig med Chris Henriksen. Problemet fremstilles så ofte som: "der er ikke andre børn på vejen, fordi de er i institution"; men det er jo netop dét, der skal brydes: det hjemlige fællesskab skal styrkes.

At familier føler nødvendigheden af to indtægter er en utrolig fattiggørelse i forhold til tidligere tider, hvor en hel familie kunne leve for en indtægt, endog med flere børn.

Anbefal kommentar

jesper kjær

15. maj, 2009 - 05:36 #

Problemet er meget større end folk går og tror. Jeg har selv arbejdet i daginstitution i næsten 8 år (pædagog), og jeg holdt op på grund af forholdene. Ikke alene de økonomiske, men også mine kollegers uvilje imod at tænke uden for rammen. Alt for ofte er det de ansattes ønsker der kommer i første række - og jeg har mødt adskillige pædagoger der vitterligt aldrig skulle have været pædagoger. Et godt eksempel er manges tilbøjelighed til at realisere deres egen kæphest - det de så i virksomhedsplanen kalder den pædagogiske linie, istedet for at se hvad der gavner

børnene.

Bevares - der er ildsjæle rundt omkring, men der er langt imellem dem.

Jeg var selv så heldig at mine forældre lod mig blive nøglebarn som 5 årig - især biblioteket og ikke mindst vestvolden i Brøndby blev min legeplads sammen med andre der var i samme heldige situation. I dag er gaderne, skoven og legepladserne stille i dagtimerne - for børnene afsoner forældrenes misforståede beskyttelse og forsigtighed i daginstitutioner og fritidshjem.

Institutioner er ikke udviklende miljøer - de er fængsler, der røver børnene for deres eget liv og egne oplevelser, både de gode og de dårlige - for der skal være en mulighed for begge.

Denne kommentar er anbefalet af:

 randi christiansen

 Niels Nielsen

 Mette Olesen

 Michael Nissen

Anbefal kommentar

Lennart Kampmann

15. maj, 2009 - 06:37 #

Artiklen er sikkert velmenende, men desværre lidt for populistisk for mig. Den skal underbygges af noget talmateriale, der kan indikere i hvor høj grad dette er et alment problem, eller et problem der opstår som følge af polarisering.

Jeg bor i en enklave af velfungerende familier, derfor rammer artiklen ikke plet. Spørgsmålet der trænger sig på er; Befinder jeg mig i den eneste grønne oase i en ellers gold ørken?

med venlig hilsen

Lennart

Anbefal kommentar

Dorte Sørensen

15. maj, 2009 - 06:47 #

Er daginstitutionernes største problem ikke mere at de ikke længere har personale og rammer nok.

Op gennem 1980 blev daginstitutionerne mere og mere et RENT pasningstilbud og ikke et sted, hvis hovedopgave var at udvikle barnet og give dem nogle oplevelser, de fleste familier havde vanskeligt ved at give barnet.

Denne kommentar er anbefalet af:

 randi christiansen

 Linda Kristiansen

 Jens Falkesgaard

Anbefal kommentar

Søren Kristensen

15. maj, 2009 - 08:14 #

Vi elsker, som bekendt også, uniformer - borgerlige regeringer og lavere skatteprocenter, hvorimod Christiania, de autonome og rundkredspædagogik...

Anbefal kommentar

Dorte Sørensen

15. maj, 2009 - 08:43 #

Søren Kristensen

Skal dit indlæg forstås, som at børns udvikling er underordnet bare de retter ind efter kæft trit og retning, som VOK har udstukket.

Anbefal kommentar

Rachel Henderson

15. maj, 2009 - 09:04 #

Jeg kan ihvertfald anbefale dagpleje i stedet for vuggestue.

Mit første barn kom i vuggestue i 13 måneders alderen, men det var et fabriksagtigt foretagende, hvor han hele tiden blev smittet med sygdomme, og når man hentede ham var der aldrig nogen der kunne svare på hvordan han havde haft det i løbet af dagen.

Mit andet barn kom i dagpleje, her var der meget mere fokus på hendes behov, og dagplejeren vidste nøjagtig min datter havde fået at spise, hvor længe hun havde sovet, hvad hun havde lavet og hvordan hun havde det.

Jeg tor forældre efterhånden har opgivet at kæmpe imod de forringede forhold i børnehaverne. De sidste 20 år er der år for år blevet skåret ned på pladsen til børnene, antallet af pædagoger pr. barn osv, og nu skal de åbenbart til at have plasticmad.

Det kræver meget overskud af forældrene, men man burde lave nogle bedre børnehaver, evt. i privat regi, som så efterhånden kunne overgå til kommunalt regi.

Det er ikke nogen løsning at en forælder går hjemme, det er ikke det børn har brug for.

Denne kommentar er anbefalet af:

Jens Falkesgaard

Anbefal kommentar

Henning Ristinge

15. maj, 2009 - 09:06 #

Det var da et forfærdeligt samsirium - det turede da ikke mindst være temmelig indlysende at børn i børnehaver er udsat for flere virus og bakterier - det var vi også på legepladsen da den i min barndom var fyldt til randen med de hjemmegående husmødres egen avl.

Hvis man vil undgå det skal børnene jo så isoleres fra de bliver født til de når skolealderen - det lyder sgu som en genial og gennemtænkt ide den.

Virkeligheden er - imidlertid - at børn der er hjemmegående med deres fædre eller mødre - ikke har nogen at lege med - som vi havde i min barndom - og det af flere grunde -

- vi har ikke længere det samme anmtal børn i de enkelte kvarterer

- vi har færre børn

og vi bor mere isoleret og længere fra hinanden, samt at

- begge forældre ofte arbejde hvorfor børnene også er et sted hvor de har mulighed for at lege og opleve bare lidt af det vi andre tog for givet.

Jeg tror som Dorte at det her - hvis det ikke bare er et produkt af afsporede individer som ville putte børn (og deres mødre, bliver det jo sikkert) i isolation til de når 7 års alderen - først og fremmest handler om at sikre rimelige forhold i børnehaverne.

Anbefal kommentar

Henning Ristinge

15. maj, 2009 - 09:09 #

Børn bliver næppe mere stimuleret eller mindre sygelige af at blive isoleret med en enkelt eller to forældre og ingen legekammerater - tværtimod - vil det formentlig først gå rigtig galt når de når skolealderen og ikke har noget immunforsvar eller evner til almen social omgang.

Verden er nu engang ikke som den var før 1965

Anbefal kommentar

Stanley Opmann

15. maj, 2009 - 09:43 #

Kan det ikke være ligemeget om børnenes barndom spoles hvis et voksenliv som det vi lever er det eneste de har at se frem til? Ja, undskyld børn, men for nogen af os virker det som om man ligeså godt kunne have kvalt os i vuggen...

Denne kommentar er anbefalet af:

Niels Nielsen

Daniel Mikkelsen

Mette Olesen

Michael Nissen

Anbefal kommentar

Stanley Opmann

15. maj, 2009 - 09:44 #

Kan det ikke være ligemeget om børnenes barndom spoles hvis et voksenliv som det vi lever er det eneste de har at se frem til? Ja, undskyld børn, men for nogen af os virker det som om man ligeså godt kunne have kvalt os i vuggen...

Anbefal kommentar

Ole Falstoft

15. maj, 2009 - 09:52 #

Når forældre sender deres spæde børn i vuggestue er det jo ikke for barnets skyld. At tilbringe 6 - 8 timer dagligt borte fra sin far og mor er ikke det bedste for små børn. Når de er i den fase af deres udvikling hvor de er ved at skabe tillidsfuld social kontakt med voksne. De vil opleve adskillelsen fra deres far og mor som traumatisk og kontakten med deres forældre lider skade ved hver adskillelse - en skade der heles (deltvist i alt fald) ved genforeningen -men man må spørge sig selv om der ikke kan opstå varige følelsesmæssige/adfærdsmæssige skader for børnenes evne til senere i livet at etablere tillidsfulde sociale kontakter. Det er det 'eksperiment' som vi her i Danmark er i gang med og som vi endnu ikke kender udfaldet af.

Denne kommentar er anbefalet af:

randi christiansen

Niels Nielsen

Anbefal kommentar

Maria Nielsen

15. maj, 2009 - 10:03 #

Tænk! Her gik jeg og troede, at vi kvinder gjorde det danske samfund en tjeneste ved at stille vores veluddannede arbejdskraft til rådighed for produktion, vækst og velfærd!

Man kunne vende diskussionen om og spørge, hvad der ville ske med samfundøkonomien, hvis alle vores veluddannede kvinder blev stemt tilbage til kødgryderne, som gammelfætter-mafiaen ovenfor opfordrer til.

Jeg syntes, det er lamslående - ikke overraskende - men lamslående, at læse hvad de danske politikere, som prædker videnssamfund, uddannelse for alle byder vores børn!

Hvad artiklen ovenfor ikke fortæller er, at kimen til al viden i livet lægges i denne første del af børns tilværelse! Alt hvad vi lærer gennem vores tilværelse baserer vi på de evner, som vi tilegner os her. Og hvis de danske daginstitutioner er så elendige til at løfte den store opgave at stimulere og udvikle vores børn, som beskrevet, så ser det jo håbløst skidt ud for fremtidens vækst.

I stedet for at skælde og smælde af vi stakkels mødre, som i forvejen har nok af komplekser at kæmpe med i vores kamp for at være super-medarbejder, super-mor, super-woman osv. skulle vi så ikke rette pegefingeren derhen, hvor den hører til?

Altså mod de politikere, som til stadighed ikke forstår, at investeringer i uddannelse starter fra vuggen! Pasning er ikke opmagasinering, pædagogik er mere end fri leg og bleskifte, frit valg skaber ikke konkurrence og er ikke kvalitetsforbedrende, når udbuddet er komplet uigennemsigtigt og pladserne for få.

Denne kommentar er anbefalet af:

Hans Hansen

Linda Kristiansen

Anbefal kommentar

Dorte Sørensen

15. maj, 2009 - 10:17 #

Høre lige en debat i Folketinget om et beslutningsforslag fra SF om udvidelse af hjemmeserviceordningen (B160).. Det har Lene Espersen lige været på talerstolen og afvist blank, da hun mener at skattereformen har løst dette område, ved at den giver skattelettelse så familierne kan bruge disse til at betale privathushjælp og dermed få mere tid til børnene.

Mener Lene Espersen hermed at det kun er et problem for de mere velstående familier, da det kun er den del der får glæde af skattereformens skattelettelse.

Denne kommentar er anbefalet af:

Linda Kristiansen

Anbefal kommentar

Henrik Jensen

15. maj, 2009 - 10:33 #

Jeg kan godt høre hvad Dion Sommer siger; men jeg ved ikke om jeg er enig.

Da jeg mødte min kone, boede hun i Bayern, en delstat, hvor antallet af børnehaver er forsvindende lille og hvor rigtige kvinder er Hausfrauen.

Det var fgm heller ikke en optimal løsning. Mange af de mødre, som skulle gå hjemme hos ungerne, var, hvad man nok kan kalde understimulerede. Jeg fik indtryk af, at fjernsynets Kinderkanal blev en slags ersatz-børnepasser og at mange små børn brugte mængder af tid foran den skærm.

Samtidig skulle man altså heller ikke sidde ret længe på en legeplads for at kunne se, at de små poder totalt manglede sociale kompetencer.

I weekenderne blev det helt tydeligt: Her var både børnehavne- og ikke-

børnehavebørn sluppet løs på de samme parceller. Børnehavebørnene var altså meget bedre kørende - rent socialt.

I øvrigt har jeg gjort de samme erfaringer som Rachel: For de helt små er en dagplejemor nok det optimale. Tre-fire unger og en nogenlunde fast dagsrytme er både overskueligt og, generelt, positivt.

Min yngste kom først i institution, da han var tre. Og det var ganske enkelt alt, alt for sent. Han er stadigvæk ikke en ørn til at fungere sammen med andre børn.

Anbefal kommentar

Lennart Kampmann

15. maj, 2009 - 10:57 #

Debatten er stadig på et populistisk niveau.

Lad os få nogle data at arbejde med:

Hvor eksisterer problemerne? Hvor stort er omfanget?

Lige nu er det blot følelser der bliver luftet.

Med venlig hilsen
Lennart

Anbefal kommentar

Henning Ristinge

15. maj, 2009 - 11:30 #

Ja Lennart det er jo svagheden ved artiklen, vi får en udmelding fra nogle såkaldte specialister, hvoraf mindst een udmelding (den jeg nævnte om øgede sygmeldinger) ganske enkelt er det rene sludder.

Til Ole falstrup vil jeg sige at vi altså har haft vuggestuer i et halvt århundrede nu og at de har været anvendt flittigt siden midten af 60erne. Så det der med at det skulle være nymodens og noget vi ikke kender resultatet af er det rene sludder.

Desuden burde alle tungere problemer angående vuggestuer være løst med barselsorlovsordningen.

Anbefal kommentar

Maria Nielsen

15. maj, 2009 - 11:39 #

Helt enig Lennart. Jeg tænker tit over, om min datter ville have bedre af mere mig og mindre institution, men hun er glad, elsker sine legekammerater og pædagoger og foran i sin udvikling, og så er det jo lidt svært at "se i øjnene at det skader [mit barn]".

Jeg kender ikke alle de undersøgelser, der er refereret i artiklen, men jeg har læst Martha Karrebæks, og hvor spændende den end er, så danner den slet ikke grundlag for den slags konklusioner, som luftes ovenfor.

Der er tale om et studie af en enkelt indvandredrengs sprogindlæring. At generalisere nogle subjektive observationer omkring ham til at sige, at alle børns sprog tager skade af institution er ret frisk...

Jeg studser også over, at artiklen ofte henviser til intervention - intervention er noget, man laver, når der er et problem...

Jeg spekulerer derfor over, om det som artiklen i virkeligheden handler om, er at et udifferentieret produkt kan få nogle triste konsekvenser for visse udsatte børn, fordi pædagogerne ikke har overskud eller evner til at opdage, når noget er et

problem, eller ignorerer deres observationer som følge af manglende ressourcer. Jeg ved, at Niels Ploug tidligere har beskrevet dette for SFI.

I relation til tal ved vi fra amerikanske studier - der foreligger stadig få kognitive (erkendelsesbaserede evner) data på dansk - at der er en stærk sammenhæng mellem børns hjemmebaggrund og deres evner allerede inden de starter i skole. Pree-schools som arbejder målrettet med udviklingen af kognitive evner ser ud til at have en signifikant, men ikke vedværende effekt på børns scorer i kognitive test som fx IQ for alle grupper af børn. Langvarrige effekter ses stærkest ved tidlige (helst allerede i maven, men de første leveår er også OK), omfattende interventionsprogrammer målrettet mod udsatte børn (enlige mødre uden uddannelse har især været i fokus).

Men uden bedre datagrundlag fra Danmark er vi lidt overladt til gisninger, når det kommer til studiernes overførbarehed. Plus studierne fokuserer som oftest på de udsatte og ikke på den generelle børnebestand. Mig bekendt eksisterer der ikke et eneste metodisk velfunderet kvantitativt studie af danske data om, hvordan samspillet mellem forskellige input - fx sammensætning af børn, typer af medarbejdere, kvalitet af fysiske faciliteter, kroner pr barn osv.

A4 (mener jeg, måske AKF) har lavet et studie og pegede på stor forskel i kvaliteten af institutionerne - velhaver enklaver vs. pøblen - men ikke af de statistiske sammenhænge mellem input og udbytte.

Denne kommentar er anbefalet af:

Camilla Golden

Anbefal kommentar

Inger Sundsvald

15. maj, 2009 - 11:52 #

Det lyder som om banen er kridtet op igen til at få kvinderne hjem. De skiftende konjunkturer og behovet for at tilføre arbejdskraft til samfundet, eller det modsatte, bestemmer hvad der anses for bedst for børnene.

Tiden er ikke den samme som først i 60'erne, hvor der var legekammerater nok at lege med i omgivelserne, og fantasi nok hos ungerne til selv at finde på noget sjovt.

Kvinderne dødskedede sig, og drak uanede mængder af kaffe hos hinanden. Det blev der lavet om på, da kvinderne kom i gang. For nu skulle manden jo have en bil, og kvinderne 'fik' et køleskab. Og så blev det jo på et tidspunkt tid til at spare sammen til at få et hus eller en bedre lejlighed, end de 2 værelser med wc på køkkentrappen.

I dag kan en enkelt løn ikke betale en almindelig husleje, institutionspladser m.v., og selv om begge arbejder, er der ikke råd til rengøringshjælp, for der blev ikke de omtalte skattelettelser til den almindelige arbejder.

Forældrene knokler rundt, og jeg ved virkelig ikke hvad der er bedst for børnene, for kvinderne og for mændene. Der er ikke noget der tyder på at nogen af dem er blevet lykkeligere, bedre egnet til at indgå i samarbejde med andre eller har fået bedre familieliv.

En ting er sikkert. Det er ikke op til os selv at bestemme. Konjunkturerne og 'staten' bestemmer udviklingen.

Anbefal kommentar

Henrik Jensen

15. maj, 2009 - 12:04 #

Lennart:

Da du bad om at få nogle data på bordet, kom jeg i tanke om en artikel, jeg havde læst for nogle år siden.

<http://www.berlingske.dk/article/20050621/danmark/106210059/>

Helt ærligt: Hvis forsvarsakademiet mener, at man skal gå offentligt ud med et forslag om tvungne børnehaver - så må resultaterne ret entydige.

Anbefal kommentar

Jannik Thorsen

15. maj, 2009 - 12:10 #

@Maria Nielsen

"Pree-schools som arbejder målrettet med udviklingen af kognitive evner ser ud til at have en signifikant, men ikke vedværende effekt på børns scorer i kognitive test som fx IQ for alle grupper af børn. "

Det nytter ikke noget, at referere til undersøgelser hvor IQ indgår. Eftersom flertallet af informations læsere, som primært er af liberalmarxistisk eller kulturradikal observans, ikke anerkender IQ som et validt målingsredskab. Årsagen er som oftest, at IQ undersøgelser har politisk ukorrekte konklusioner. Lige på det punkt, taler du desværre for døde ører.

Anbefal kommentar

Henning Ristinge

15. maj, 2009 - 13:46 #

Jeg tror du er tæt på det rigtige svar Inger - visse professionelle synes nu tiden er klar til at man modsiger sig selv og forkater alt hvad vi har indhøstet af erfaringer de sidste 50 år - de er nok bange for gøre sig selv arbejdsløse - det er jo krisetider ikke?

Anbefal kommentar

sophie raben

15. maj, 2009 - 13:50 #

Jeg synes at det er meget interessant at få afdækket kvaliteten af vores daginstitutioner og skoler. Vi er alle tvunget til at gå på arbejde og derfor tvunget til at sætte vores børn i institution. Det er da fuldstændig essentielt at vi har tillid til at de fungerer efter alle kunstens regler. Nomerings af børn pr. pædagog og lærer er steget i de sidste par år, økonomiske ressourcer til driften af institutionerne er faldet. Institutionerne har svært ved at finde stabil arbejdskraft. Der er problemerne med de efterhånden berømte toiletter, indeklima, indkøb af materiale osv. Der er stressede lærere og stressede børn. Der er veludannede pædagoger og skolelærere, dygtige mennesker der føler de har for lidt tid og for få ressourcer. Sentimental er tanken om den hjemmegående mor, hø der bliver slået med le, og et land kun for danskere.

Vi lever nu, i denne tid og bør forvente at vi har råd til det bedste for vores børn.

Denne kommentar er anbefalet af:

Jens Falkesgaard

Anbefal kommentar

Lille Holm

15. maj, 2009 - 14:10 #

En forældre afleverer sit barn i institution kl. 8. Barnet bliver hysterisk; vil ikke afleveres. Forældre afleverer og går på arbejde. Forældre henter kl. 16.15, har stadig travlt indtil maden er serveret og der er ryddet af og op. Barnet puttes kl. 20.

- Gennemsnitlig pæn hverdag.

Utroligt, som en sådan artikel kan få debatten til at ændre fokus. Det handler jo ikke om at kvinderne ønskes tilbage til kødgryderne. Det handler om en værdikamp, der har tabt hovedet og sine bløde værdier.

"Læg fakta på bordet, så vi har noget at forholde os til", siger nogen; kig på dit barn, siger andre, det må da være eneste fakta, der er brug for i denne debat?

Problemet er så, at de færreste af os kender vores børn godt nok til, at vide hvordan det egentlig har det.

Blandes det med usikkerhed omkring forælderrollen, fordi vi rundt regnet kun har 1 times kvalitetstid med pøderne i hverdagen, (og det er tv-tid undladt) inden de skal puttes, så har vi et problem.

Tillad mig at sige: Vi har et problem!

Men vi er underlagt flere forhold, som er svære at få ordentlig begreb om, da de hurtigt er blevet integreret i senmoderniseringens samfundskultur. I denne individualistiske, selvrealiserings og angstplagede tid, er det bare ikke særlig OVERSKUDS-agtigt at ville det bløde liv med sine børn. Det er ikke tjekket! Hjemmegående er vedhæftet prædikater af fy-ords-slagsen som "overførselsindkomst" og "indholdsløse" og anset som ikke at ville noget større med sit liv. ?

Og så f... da lige børns IQ. I forhold til deres generelle trivsel i hverdagen, antager jeg IQ som værende sekundært. Koncentrér os om dette: Trives mit barn? Er det nogen, som gider det i institutionen? Oplever det omsorg? Er det proppet med glæde, selvverd og selvstændighed? (Hvis man er til den slags altså.)

Trods samfundet på mange måder diktere 2 fuldtidsarbejdende forældre, så er det på bekostning af familienstrukturen, som den kendes fra tidligere tider. Det er måske fint nok med mor & far, som kan få lov at realisere sig selv. Måske er ddet også fint nok for lille Oskar, som er langt mere hårdfør og tilpasningsdygtig end man skulle tro.

Det er bare ikke et samfund for de svage! - Og Gud, hvor er vi mange af dem, gemt væk bag fine titler, designer -tøj, -hjem, -børn, -ægtefæller.

@ Chris Henriksen: "Guderne må vide, hvorfor folk anskaffer sig børn, som de ikke gider passe." - Vil nøjes med at kalde dette en unuanceret antagelse.

@ Inger Sundsvald: "Èn ting er sikkert. Det er ikke op til os selv at bestemme. Konjunkturerne og 'staten' bestemmer udviklingen." - Er så enig med dig, (og du kan sige det så meget klogere end mig, men var alligevel nødt til at kommentere). Ærgeligt at fokus flyttes fra politisk/industrialiseret kulturbestemt norm, og over på de forældre, der i forvejen lider sådan med deres børn.

Få nogle cojones Danmark - eller bare nogle ægte værdier, der er værd at bryde ud af velfærdshelvedet og medietrancen for!

Denne kommentar er anbefalet af:

Jens Falkesgaard

Anbefal kommentar

Lennart Kampmann

15. maj, 2009 - 14:10 #

@ Henrik Jensen

genialt link ;)

med venlig hilsen
Lennart

Anbefal kommentar

Inger Sundsvald

15. maj, 2009 - 15:55 #

Lille Holm

Tak for de pæne ord. Jeg synes nu, at du selv gør det rigtig godt, og der er også brug for synspunkter som dine her på debatten. Fortsæt gerne, også i andre 'tråde' ;-).

....

Ristinge

Jeg er mere bange for at nogle kloge kan forudse at arbejdsløsheden stiger, og at det nu forsøges, som tidligere, at give kvinderne dårlig samvittighed over at deres børn mistrives i institutionerne, for at få dem til at blive hjemme.

Ved tidligere nedgangsperioder forsøgte man at skyde skylden på at pædagogerne indoktrinerede de små unikke mennesker i ensretningens navn. I opgangperioder havde børnene bedre af socialt samvær med andre børn i socialiseringens navn, og arbejdsmarkedet havde brug for kvinderne.

Der er ingen tvivl om at normeringerne er blevet forringet, og at flere pædagoger skal passe flere børn. Det er i høj grad et problem for dem som er tvunget til denne løsning.

....

Min helt egen mening er:

At det ikke er muligt for alle, at vælge det der passer lige nøjagtig til dem. Sådan har det altid været. Nogle er af økonomiske grunde (lavtløn) tvunget til at arbejde begge to. Og så skal der altså være kvalitet i pasningen, så ingen børn lider skade.

Når det er sagt, så er det i dag muligt for mange at indrette sig med en billig bolig, lavt forbrug og børn med kun én indtægt. Og skam få den som tænker ilde herom. Jeg blev selv 'hjemme' i 7 år. Men så var det altså også slut med det. Dog gik der ikke mere end 2 år med deltidsarbejde og aftenarbejde, før vi fandt en løsning, så vi begge kunne arbejde sammen hjemmefra, og ungerne viste hvor de havde os. Det var lykken for os alle.

Anbefal kommentar

Inger Sundsvald

15. maj, 2009 - 15:58 #

ungerne vidste ;-)

Anbefal kommentar

Jens Guldbæk

15. maj, 2009 - 18:55 #

Jeg tænker at samfundet har udviklet sig derhen, at det er formålsløst som samfundsanskuelse at tænke vuggestuer og børnehaver væk igen. Som enkelte individuelle løsninger måske, som samfundsvision – nej.

Hvor vigtigt er det så at udvikle vores institutionsmiljø i en samfunds- og børneansvarlig retning?

Englænderne har gjort en undersøgelse, der er værd at læse. Undersøgelsen konkluderer, det vi alle ved, at det er de yngste vi skal gøre noget for, hvis vi vil gi' børnene gode muligheder i livet og måske forandre samfundet.

Læs undersøgelsen: http://www.lo-op.dk/Archive/LOOP/Too_much_Too_late.pdf?id=000100734 200KB i pdf. (linket er virus sikret)

Anbefal kommentar

Christoffer Sørensen

15. maj, 2009 - 22:13 #

Jeg synes at kunne ane et angreb på velfærdsstaten?

Efter min mening er velfærdsstaten undertrykkende idet høj skat tvinger alle folk til at blive ens - man kan f.eks. ikke arbejde to mennesker sammenlagt 40 timer om

ugen og stadig have et nogenlunde normalt liv - eller også er det bare så utroligt svært da det at finde en billig bolig først og fremmest er noget nær umuligt.

Der er sådan set ikke noget i vejen med institutionerne i Danmark, generelt set. Det har bare taget overhånd. Jeg mener, hvorfor skal vi skynde os afsted om morgenen og aflevere den lille for at nå et mål på arbejdet om X antal solgte produkter? For hvis skyld? Statens mål om være det rigeste land i verdenen?

Det virker fjollet at arbejde 37 timer om ugen, når mit behov kun er få timer om ugen for at få mad + vand.

Det er kun godt vi får en finansiel krise nu. Indtægterne vil dale de næste mange år, hvilket vil tvinge Danmark til at indføre reformer, der vil ændre landet for evigt.

Anbefal kommentar

Jens Carstensen

16. maj, 2009 - 01:46 #

Dion Sommer har tidligere været en varm fortaler for dobbelt socialiseringen. Det er dog længe siden, at daginstitutionerne kunne leve op til en ordentlig udviklingsgaranti og kun få steder har pædagogerne kunnet holde skansen og skabe noget fornuftigt. Tidligere var lederne en del af huset(institutionen) og tæt på problemerne på stuerne. Nu er de efter min overbevisning primært første led i forvaltningen og er blevet spist af med anerkende pladder og standardiseringskrav, omstillingsparathed samt bløde management kurser i organisering og ledelse. Det har taget overhånd og man har måske ødelagt en kultur som faktisk fungerede godt på egne præmisser?

Dion Sommer, har som nævnt været fortaler for større enheder(institutioner), som nævnt i artiklen, men selvom mange pædagoger har udtalt og undersøgelser har vist, at det ikke nødvendigvis ville blive bedre af det, så sku der gå henved 10 år før manden/ eksperten kom til samme erkendelse som netop de åbenmundede gode pædagoger, der nu, igennem mange år, langsomt siver væk fra de dårlige arbejdsforhold. Til sidst er det jo kun nyuddannede pædagoger og varmt glødende ildsjæle som gider arbejde i de danske daginstitutioner. Støj, pladsmangel, dårligere og dårligere normeringer, den rummelige daginstitution, dumping af ufaglært arbejdskraft som ekstra hænder i daginstitutionerne via Arbejdsformidlingerne og Kommunerne.... det er det man har måttet slås med derude, sammen med vippeordninger osv. Omkring pladsmangel læs da f.eks en gammel travet af Jan kampmann: "Barnet og det fysiske Rum". Der er ikke engang lovgivet for, hvor mange kvadratmeter plads et barn skal have...selv en hund i en kennel har lovfæstet krav på over 4m2. Tænk lige over, hvorfor det pludselig er blevet et problem for forskerne/eksperterne(Dion Sommer), at Institutionerne har alle de problemer, som de faktisk har haft i en rum tid !? Blæser der nye vinde i DK eller er det blot et lille medie stunt ?

Denne kommentar er anbefalet af:

Jens Falkesgaard

Anbefal kommentar

Stanley Opmann

16. maj, 2009 - 01:56 #

@Henning

Ja, vi kender resultatet! Se på dig selv!

Anbefal kommentar

Kathrine Sofie Hemmingsen

16. maj, 2009 - 12:27 #

Jeg tror det er vigtigt i denne debat, at man finder en måde at kaste et kritisk blik på hvad, der foregår i institutionerne og får defineret en rollefordeling (skal en

institution passe eller opdrage? og hvad kræver det af resurser og uddannelse af personalet?) uden på samme tid at fordømme de mange familier, der i høj grad bruger institutionernes tilbud. Det er efter min mening ikke muligt at have en konstruktiv debat om vores institutioners kvalitet, hvis man fra start af har kastet dom over dem, der benytter sig af dem. Folk, der skammer sig over det de tager i mod, er ikke særligt gode kritikere af deres tilbud.

Derudover tror jeg (som Jens Carstensen også er inde på) at det i høj grad også handler om hvilke job, der har prestige i vores samfund. Hvis vi vil have kvalitet i vores daginstitutioner, bliver vi nødt til at værdsætte og anerkende vores pædagogers faglighed. Hvis vi vil have en kvalitetsforbedring kan en sådan ikke ske hvis vi bliver ved med at tale hen over hovedet på dem der har en af de vigtigste stemmer i debatten.

Anbefal kommentar

Inger Sundsvald

16. maj, 2009 - 13:16 #

Ja, prestige og respekt er vigtige ingredienser, hvis der skal være ordentlige forhold for børnene, som er dem det først og fremmest drejer sig om, men også for de forældre som vælger eller er tvunget til denne løsning.

Det betyder, at der skal uddannede pædagoger til. Dette kræver uddannelse og ordentlige lønninger, så der bliver nok af dem. Først og sidst kræver det ressourcer - penge og uddannelsespladser. Så kommer de glade og sunde børn og de tilfredse forældre 'af sig selv' ;-)

Anbefal kommentar

Hans Schou

16. maj, 2009 - 23:17 #

Svend W. Jensen skrev:

"Institutionaliseringen af danske børn har været en afledt funktion af samfundsudviklingen og ikke en bevidst proces med baggrund i viden."

Sætningen mindede mig om et spørgsmål jeg for nyligt stillede min hustru:

Forestil dig at der slet ikke er noget der hedder institutioner og hjemmegående husmødre, og vi skulle tænke hele børns opdragelse og undervisning forfra, samt at vi havde uanede økonomiske midler, hvordan ville du så gerne realisere denne dagligdag?

Hun svarede: Jeg ville gå hjemme med dem alle 3 og undervise dem selv. Hvis de skulle undervises i et fag jeg ikke var stærk nok i, så ville jeg betale en privatlærer til dette. Til rengøring, tøjvask og noget af havearbejdet ville jeg betale andre for at gøre dette.

Grundet manglende uanede økonomiske midler ser vores dagligdag ikke sådan ud, men det handlede egentlig også blot om hvordan vi kunne ønske det, hvis det nu var.

Nu har vi kun erfaring med de børn vi har, og vi har derfor ingen viden om at ovenstående ønske, ville være den perfekte løsning.

Det jeg egentlig savner er at nogen ryster posen godt og grundigt og alene prøver at se det ud fra barnets tarv. Hvad ville så være den aller bedste løsning for de fleste børn? Er svaret virkelig at de kommer i daginstitution? Hvis det er sådan, så ville det undre mig meget. Jeg kunne nemt forestille mig at der var mange børn der glade for institution, men ikke at det ville være de fleste. Resten (de fleste) ville foretrække noget andet, hvad det andet så end måtte være.

Denne kommentar er anbefalet af:

Niels Nielsen

Anbefal kommentar

Peter Hansen

17. maj, 2009 - 00:31 #

Inger Sundsvald, mener du, at det kræver specialuddannelse at passe børn og opdrage dem? Hvorfor det, når det traditionelt har kunnet klares af deres far og mor, samt samvær med andre voksne og børn?

Jeg er meget skeptisk overfor pædagogiske metoder, må jeg indrømme, for det forekommer mig, at man først og fremmest lærer børn - og andre, der udsættes for dem - kun at kunne modtage information på bestemte, tillempede måder.

Det bedste eksempel er klasseundervisning, der har den i princippet indlysende fordel, at dem, der ved noget, bringer denne viden videre til dem, der ikke ved det - endnu. Det har kunnet fungere siden tidernes morgen, men pludselig ikke mere, fordi det ikke *engagerer* dem, der undervises. Hvorfor? Mit svar er, at de ikke har lært at modtage input på dén måde. Dermed ikke sagt, at denne metode skal stå alene, for det er jo også klart, at vi lærer af vore erfaringer. De kan blot heller ikke stå alene.

Anbefal kommentar

Inger Sundsvald

17. maj, 2009 - 12:39 #

Svend W. Jensen

Det må formodes, at de første fuldt institutionaliserede 'børn' i dag er i hvert fald 30-40 år, så jeg tror at man har gjort sig nogle erfaringer. Enige bliver man nok ikke om hvad der er bedst, uanset hvor længe eksperimentet kører.

Jeg tror at de fleste forældre ville være helt udmærkede til at passe deres egne børn - en del vil ikke; og en del er enlige forældre. Men når det nu er vilkåret i dette samfund, at børn skal passes uden for hjemmet, så er jeg helt enig i, at det skal ske på "sikker, kvalificeret, professionel pædagogisk vis". Problemet er bare at samfundet ikke prioriterer børnene tilstrækkeligt. Det er bl.a. her man 'prioriterer'.

Selvfølgelig skal det ske ud fra "barnets tarv", men man kan også bruge andre udtryk, som f.eks. hvad der gavner eller er bedst for børnene, disse udtryk går igen i indlæggene. Ellers er vi vist stort set enige ;-)

Anbefal kommentar

Maria Nielsen

17. maj, 2009 - 13:17 #

Til Svend W. Jensen: Jeg er på ingen måde uenig i det, du skriver. En god opsummering over økonomiske studier i early childhood development kan findes her <http://www.sciencemag.org/cgi/content/abstract/312/5782/1900>.

Og ja, denne tilgang indeholder en klar tendens til at betragte børn som investeringsobjekter relateret til vækst eller "tingsliggørelse", som du skriver.

Der er dog det at sige om denne tilgang, at den har fokus på noget, som ser ud til at have kolosal betydning for at bestemme børns muligheder i livet, også når det kommer til andre værdier i livet end penge som sundhed, personlig udvikling, samliv, risiko for substansmisbrug, tidlig graviditet mv., nemlig uddannelse. Derfor er uddannelsesmuligheder - og børns tidlige udvikling, som viser sig stærkt korreleret hermed -statistisk set et attraktivt mål, hvis det vi efterstræber som samfund er at give alle gode og lige muligheder. Om sammenhængen er kausal er et andet spørgsmål.

Vi ser i dag, at børn har meget forskellige muligheder for at udnytte samfundets tilbud om uddannelse. Min pointe var, at forklaringen på dette formentligt skal findes i det, som sker i institutionsalderen. Hvis vi skal forbedre børns muligheder for at uddanne sig, skal vi vide mere om, hvad der virker og ikke bare generelt,

men hvad der virker for bestemte grupper af børn afhængigt fx af deres familiebaggrund.

Som nævnt handler, i hvert fald nogle af de kilder, ovenstående artikel baserer sig på ikke om alle børn men om børn, som statistisk set er i risikogruppen for ikke at få gode livsmuligheder. Det handler altså om institutionernes evne til at intervenere i børns udvikling.

Konklusionen om at institutioner skader alle børn er således ikke umiddelbart mulig ud fra det konkrete grundlag, men selvom det er det, jeg hører diskuteret i debatten.

Det svære ved at undersøge, hvad konsekvens af vores "store sociale eksperiment" er, er vi mangler en god kontrolgruppe! Det er jo ikke tilfældigt, hvem der ikke sendes i institution, så der er god grund til at tro, at disse børn opnår andre resultater af andre årsager en deres manglende institutionalisering.

I relation til hjemmeskoling vil jeg lige bemærke, at jeg da tror, det er utroligt vigtigt for børn at møde andre børn, at lære og udvikle sig sammen med dem, som flere også nævner.

Vores datter - 2 år - KEEEDER sig - til trods forældrenes i hærdige indsats for stimulering og kvalitetstid -, når vi når søndag middag efter en lang weekend hjemme. Hun ævler derud af om kammeraterne og pædagogerne i vuggestuen. Vi vælger at tage det som et tegn på, at hun ikke har lidt den store skade, selvom moderen har sine bekymringer om at efterlade sin lille pige i andres varetægt...

Anbefal kommentar

Inger Sundsvald

17. maj, 2009 - 14:58 #

Svend W. Jensen:

"Er vi alle (kvinder, mænd og samfund) villige til at drage konsekvenserne?"

Nej, for det har vi ikke nogen indflydelse på. Konjunkturerne og staten bestemmer. Løbet er kørt - måske indtil den dag hvor finansverdenen i forening med miljø og klima brænder sammen. Og så tror jeg da at det er for sent at tænke på børnene.

"Tingsliggørelsen" af børn og den nærmest opnåede "menneskeret" til at få dem, og efterhånden også "retten" til sex m.m.m., er efterhånden noget af det mest fremmedgørende i samfundet - efter min ringe mening. Utroligt at det går godt i så mange tilfælde.

Anbefal kommentar

Inger Sundsvald

17. maj, 2009 - 15:02 #

Svend W. Jensen

Jeg ved at du ikke gør det med vilje, men det generer mig lidt, at du i flere indlæg kalder mig 'Sundsved' ;-)

Anbefal kommentar

Maria Nielsen

17. maj, 2009 - 16:16 #

Hmmm, jeg tror ikke, at jeg skrev, at kedsomhed var nogen skade til, nærmere at det kombineret med savnet efter institutionen kan være et udtryk for, at børn kan opleve et personligt udbytte af denne samværdsform.

Det må vel være et positivt tegn i relation til konsekvenserne af institutionaliseringen for barnets tarv.

I relation til hvorvidt kvinder, eller hvilken del af forældreparet, det nu end måtte være, ville være villige til at droppe arbejdsmarkedet for en periode, hvis alternativet var til skade for deres barn, så er jeg ikke i tvivl om, at det ville være et rungende ja for mange. Men nogle ville nok også finde andre veje - vi ser fx private institutioner vinde mere og mere frem.

Forældre bruger i dag i høj grad den barsel, de har til rådighed, vi ser, at der er markante forskelle i hvor ofte kvinder vælger at gå efter tidskrævende poster fx i ledelsesstillinger og bestyrelser i forhold til mænd, og når adspurgte henviser de til familien som årsag (og ja, nu bliver jeg sikkert skældt ud, men DJØF's analyser peger altså på, at der er tale om et bevist frafald fra kvindernes side), hvis arbejdsgiverne var mere smidige i relation til fleksible arbejdstider, tror jeg, at mange ville arbejde mindre allerede under de nuværende præmisser (se sygeplejerskene).

Hvis institutioner viser sig at være skadelige (en defacto overbevisning er som sagt en udfordring i sig selv), så tror jeg, at en stor del af de som kan vælge dem fra (foruroligende for den enlige forsørger) vil vælge dem fra og prioritere anderledes.

Og så har vi Christoffer Sørensen's opgør med velfærdsstaten - og potentielt en stor mangle på arbejdskraft at kæmpe med, så lad os håbe, at det ikke står så skidt til endda.

Anbefal kommentar

Peter Hansen

17. maj, 2009 - 17:26 #

Jeg finder ret fornuftigt, at denne diskussion endelig synes at kunne folde sig ud på et grundlag, der ikke er så opdelt i fronter - måske fordi kvinderne trods alt nu har så stærkt fodfæste på arbejdsmarkedet, at diskussionen kommer til at handle om valg fremfor tvang?

Min egen oplevelse som barn med en hjemmegående mor var, at de - stadig få - børn, der havde været i institution var mere opmærksomhedssøgende og mere kompetitive end os andre. Det er muligvis en god ting, men måske ikke altid synderligt behageligt at omgås.

Anbefal kommentar

Inger Sundsvald

17. maj, 2009 - 17:45 #

Peter Hansen

Du skal nok ikke drage forhastede konklusioner ud fra mig og andre gamlinge med fastgroede meninger ;-).

Hvad betyder kompetitive?

Anbefal kommentar

Peter Hansen

17. maj, 2009 - 19:01 #

'Konkurrence-mindede'.

Anbefal kommentar

Line Ekander

18. maj, 2009 - 13:17 #

Det er en utrolig spændende debat, men jeg kan dog ikke sidde stiltiende hen!

Jeg har selv flerårig erfaring inden for daginstitutioner og min søn går nu i vuggestue.

Jeg er helt enig i den overordnede debat omkring, at børns vilkår ikke længere er 1.prioritet i daginstitutioner efter at kommunerne er under stort økonomisk pres. Det ændrer dog ikke på det faktum, at det er sundt for børn at komme i dagsinstitution.

Her lærer de sociale kompetencer og de får legekammerater - to meget vigtige faktorer i børns udvikling som mennesker.

Det er delvist sandt, at forældre måske ikke kan få at vide, hvor meget børnene har spist hver eneste dag eller at de ikke kan få at vide, hvem lillemus har leget med i dag.

MEN HVIS MAN VIRKELIG VIL VENDE DET PÅ SPIDSEN, HVAD SÅ MED AT FOKUSERE PÅ DE VIGTIGE TING? SE PÅ DIT BARN - ER DET GLAD NÅR I TRÆDER IND I INSTITUTIONEN OM MORGENEN? ER DET GLAD, NÅR DU HENTER DET? HAR DET (NÅR DET ER GAMMELT NOK TIL AT TALE) LYST TIL AT FORTÆLLE OM SIN DAG (og spørger forældrene godt nok ind til det???)

HVIS BARNET TRIVES, SÅ ER DET DA DET VIGTIGSTE!

Personligt kan jeg sige, at min søn kom i inst. da han var 9 mdr (25 t/uge fordelt på 4 dage) og han blev et gladere barn. Han får stimuli som jeg som moder ikke kan give ham, uanset hvor godt jeg prøver. Mdr.gr. er en god ting, men det er kun jævnaldrende børn. Min søn lærer så meget af dem, som er ældre end ham. Han ser op til dem!

Det er da vigtigt at give ens barn de oplevelser!

Jeg ved, at mange familier har travlt i dagligdagen, men det er også et spg. om prioritering.

Hvis man aftaler at handle til en uge af gangen, er der ikke daglige indkøb, som stresser! Så er der lige lidt ekstra legetid til lillemand, evt. en tur på legepladsen inden der skal laves mad. Det kan de sagtens være med til, selvom de kun er 1 år! Sæt dem på køkkenbordet, giv dem en grydeske, et par rosiner og de hygger sig. Gem opvasken til EFTER barnet er puttet og tag jer istedet god tid til at være sammen med barnet/børnene.

Det kan lade sig gøre, hvis man vil! Det handler om at prioritere!

Så skrug ned for anklagerne om institutionalisering og travle børnefamilier, som svigter deres børn.

Min søn går i institution og vi har travlt, MEN jeg kan garantere for, at han ikke vil være foruden sine legekammerater og alt det sjove legetøj, som er derovre OG at han ikke mærker, at vi har travlt - for det har vi, først når han sover!

Anbefal kommentar

Inger Sundsvald

18. maj, 2009 - 15:24 #

Line Ekander

Det er godt at du synes det er en interessant debat, men jeg forstår ikke at du skriver hele afsnit med versaler. Du tror vel ikke at debattørerne er mindre begavede? Så undervurderer du os nok. Det er i øvrigt en 'øjebæ'.

Jeg kan heller ikke se hvor "anklagerne om institutionalisering" kommer fra. Der er forskellige holdninger, og evt. en usikkerhed. Men dit eget indlæg viser da noget positivt. Godt nok!

I øvrigt fører dit 'navnelink' hen til et site, som ikke eksisterer.

Anbefal kommentar

Line Ekander

18. maj, 2009 - 16:02 #

"I øvrigt fører dit 'navnelink' hen til et site, som ikke eksisterer."

Jeg blev oprettet i forbindelse med indlægget... Ved ikke, hvorfor linket ikke virker...?

Jeg undervurderer ikke debattørerne, men jeg mener, at artiklen uretmæssigt skildrer institutioner negativt. Der er tale om uvidenskabelig (læs: vilkårlig empirisk) feltarbejde! Debatten kommer omkring Claus Henriksens kommentar "Det er synd for nutidens børn at de bliver forkvaklede, ja syge, af det institutionelle Danmark.", Jesper Kjærs kommentar Institutioner er ikke udviklende miljøer - de er fængsler, der røver børnene for deres eget liv og egne oplevelser, både de gode og de dårlige - for der skal være en mulighed for begge.", Lille Holms kommentar: "En forældre afleverer sit barn i institution kl. 8. Barnet bliver hysterisk; vil ikke afleveres. Forældre afleverer og går på arbejde. Forældre henter kl. 16.15, har stadig travlt indtil maden er serveret og der er ryddet af og op. Barnet puttes kl. 20.

- Gennemsnitlig pæn hverdag. (...)

Problemet er så, at de færreste af os kender vores børn godt nok til, at vide hvordan det egentlig har det.

Blandes det med usikkerhed omkring forældrerollen, fordi vi rundt regnet kun har 1 times kvalitetstid med poderne i hverdagen, (og det er tv-tid undladt) inden de skal puttes, så har vi et problem.

Tillad mig at sige: Vi har et problem!"

og slutteligt Svend W. Jensens kommentar: "Institutionaliseringen har fundet sted af hensyn til nationaløkonomien og kvinders ligestilling og ikke af hensyn til børnene, men måske på trods af hensyn til dem."

Jeg mener, at en mit indlæg er berettiget med de argumenter, som jeg fremfører. Hvordan ved vi, at børn i dag har det dårligere end for 50 år siden? Når jeg hører mine forældre og bedsteforældre fortælle om deres barndom ved jeg, at jeg ikke vil bytte med dem, og jeg er sikker på, at mine børn heller ikke vil...

Jeg er ikke ude på at 'svine nogen til', blot at sige min mening, at trods alvorlige problemer og behov for forbedringer i institutionerne, så er de altså gode for mange børn!

MVH Line

Anbefal kommentar

Inger Sundsvald

18. maj, 2009 - 17:10 #

Line Ekander

Hvis du har en hjemmeside med en www-adresse og du udfylder adressen korrekt, virker linket. Hvis du ikke har en hjemmeside, skal rubrikken ikke udfyldes. Det ser da fint ud med farven, men det er til ulejlighed for andre, at et klik ikke fører noget sted hen ;-).

Selvfølgelig er dit indlæg berettiget. Men du har da også fundet de mest negative kommentarer frem ;-). Det er rigtig godt at høre, at nogen trives i institutionerne og at nogle forældre kan overkomme livets udfordringer. Det er det desværre ikke alle der kan, og det er her bekymringerne opstår, bl.a. om hvor lang tid det er rimeligt, at et lille barn skal tilbringe i institutionen.

Jeg har virkelig ikke selv svaret, og det er ikke muligt at oprette videnskabelige 'kontrolgrupper' for at undersøge problemernes omfang. Det der bekymrer mig er, at så mange børn åbenbart mistrives, og at der ustandseligt sker nedprioriteringer - økonomisk og personalemæssigt, for ikke at tale om uddannelsesmæssigt.

Enhver idiot kan sikkert skifte en ble, men når børnene i samfundets interesse afleveres i institution, så må man også forlange en vis kvalitet, både til omgivelserne og til pædagogerne. Det er ikke godt nok at det er godt for mange børn. Det er mest dem, det ikke er godt for, det drejer sig om, og det kræver ressourcer.

Anbefal kommentar

Line Ekander

18. maj, 2009 - 17:47 #

@ Inger Sundsvald

Mit link er udfyldt korrekt - som sagt, jeg ved ikke, hvad fejlen er...?

Til interesserede er det
www.graviditets-massage.dk

Anbefal kommentar

Inger Sundsvald

18. maj, 2009 - 17:53 #

Prøv med:
<http://www.graviditets-massage.dk/>

Det er ret vigtigt med det dér http ;-)

Anbefal kommentar

1 2 næste ›

Følg information

Synes godt om 26 k

Følg

RSS

Mest læste

Birthe Rønns forklaringsproblem vokser

Så er dagpengeaftalen på plads

Tyskland vil bekæmpe ungdoms-arbejdsløshed med investeringer

En omvendt kong Midas

Cykelregister skal nedbringe antallet af cykeltyverier

Flygtet fra et sort hul i Europa

Socialrådgivere på skoler hjælper udsatte børn

Mest anbefalede

Mest sendte